

# 1. jun. 1974

**FAKTA**

Dato:

1. jun. 1974

Sidetæl:

Notes 74 bd 2 s. 52-55

er ved at opgive alt -  
og give sig selv dy på sig  
selv, og give alle i de der og  
freskilling om hvordan alting  
børde være - og på med at  
konstatere at ~~de~~ verden er.  
Når jeg begrundte med at  
stande at jeg ikke havde  
nogen grund så mente jeg  
dermed at den mere og mere  
i min tanke fremmede af at  
der ikke var noget mangl  
-ni eller ni af mangl  
på for mål men ikke mon-  
-gel på et skind - dette  
at man et skind, med  
alle søn søn bid i bane  
-lige. Alt andet er blødt  
-vort.

---

Paris 1-6-74.  
En af mine alvorligste  
hjemninger er, som meget ofte  
for på noget, at jeg ikke vil  
være hvad jeg er, ikke vil  
erhønde mine begynderinger,  
men i stedet at behandle om-  
-rude jeg ikke kan betaste.  
Kompliceret in alle detaljer  
fandt mig veldr. mig vandske-  
-ly heder - og på fort mig  
in lyst.  
Ubesvarede letter og kompli-  
-erede søg - veldr. mig  
glæde.  
70 søges politik er kede-  
-lyt, og her indløst inde  
ikke på at der eksisterer  
Lilfredsillende pub. liste lys -  
-miger på min ustandes pro-  
-blemer.  
Hvis jeg skal være helt ærlig

KILDER TIL  
DANSK  
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

har jeg udsolgt intet:  
socialt, politisk, moralsk  
sigte med mit arbejde  
som udfører det "ulettede"  
-værdi for den glæde det  
giver mig under selve  
Guds tjeneste, resten af  
interesser mig meget lidt.  
Jeg har i flere år beskaf-  
tlet mig så meget med  
den dybende æstetiske kunst-  
debat at den i mange  
tilfælde har ført mig ind  
på områder der ligesom  
fjænt fra mig - og hvad jeg  
kunne magte. Jeg følte  
der ofte i godkendelse at  
forude det jeg kunne  
til føle for mig jeg ikke  
kunne. Jeg loed mig af  
dårlig forskellige strømninger  
forer væk fra mig selv,  
ofte så langt at det  
var svært, næsten umuligt at  
finde tilbage til mig selv.  
Jeg sigtede mig selv til følelser  
for levende ude på - som jeg  
talligvel når det kom til  
skulptur ikke kunne hano-  
brer.  
Jeg gjorde det ud på den u-  
delbidste opfattelse af mig  
selv at jeg var uden værdi  
i tilfælde - det står bekræft-  
-ning at jeg har værdi.  
For at føle at jeg havde  
værdi, for at forgyde mig  
en sikkerhed som jeg ikke  
var i besiddelse af, tænkte  
-de jeg mig selv ville være  
om andens - ville være som  
"de andre".  
Det er som at forsøge  
at løbe fra sin egen skyg-  
-ge - det lader sig ikke  
gøre.  
Det har ført til beskæfti-

KILDER TIL  
DANSK  
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- gelse med områder som  
Jeg i virkeligheden ikke var  
besiddende mig for, men jeg  
bevarede mig så langt ind  
på det sidste områder, at jeg  
efterhånden fik indtryk af  
mig selv, at de op tog mig  
dårligt - men kunne bekræfte  
for fremtiden.  
Det er derfor jeg ofte er  
de primært og ansættelse  
for at være hvidt - for  
men bliver man udførelse  
- og af ikke at ville være  
sig selv, men alt andet.  
Danne stadig flugt på  
mig selv og resultatet i  
den situation jeg står i  
lige nu, og som jeg synes  
er en tilfredsstillende på  
alle de væsentlige punkter.

Jeg kan ikke opgive mig selv  
den betydning at jeg  
ikke kan opgive mit ego  
og kun ved at opgive det  
kan jeg vende tilbage til  
mig selv.  
Jeg kan ikke opgive mine  
ambitioner, f. eks. at bo  
her i Paris, og drømme  
om at bygge et hus her  
forbi de tre præster, mit  
ego - og det er det jeg  
ikke vil opgive.  
Opgive jeg det er der jo  
ikke andet tilbage end  
mig selv som jeg er, med  
alt det jeg ikke kan fr-  
drage hos mig selv.  
Egoet beskriver mig for  
denne værnelse for mig  
selv forbi det busser på  
hvide om og de sidder  
hos mig selv som jeg kan

KILDER TIL  
DANSK  
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

anerkende også vil blive  
anerkendt af andre, og der-  
ved bliver de så, der jeg  
anser for negative sår i  
slagsen - bliver betydnings-  
løse. Men - og giver jeg  
egvel så og giver jeg til  
hvert så tringes jeg til  
at anerkende alt hos  
mig selv, det negative som  
der positive.

Fjerner jeg egvel fjerner jeg  
somm tidlig mistilitheden for at  
den der vil opstå da om-  
verden de trug for mig som  
et særligt vordigt fuldt ind-  
vid da tringes jeg til at  
indse at jeg ikke er  
noget særligt, at jeg ikke  
er andet end et menne-  
ske som alle andre.  
Så må jeg indse at hvad  
jeg gør, ikke har større  
betydning end hvad alle  
andre mennesker gør, at  
jeg ikke har større krav  
på og mere som heel, end  
med delighed end andre  
mennesker, at verden er flej-  
-tende ligeglad hvad jeg  
gør eller ikke gør.  
Danne i med sig, han kan  
blive til virkelig sandhed  
for mig den dag jeg op-  
-giver mit ego.

Man i alle til verden - livet  
er så vides indretted at  
det ville stille mig i en  
situation hvor jeg simpelt-  
-hen tringes til at give  
egvel for overhovedet at  
kunne overleve?